

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

16 декември 2010 година*

По дело C-362/09P,

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 7 септември 2009 г.,

Athinaiki Techniki AE, установено в Атина (Гърция), за което се явява адв. S. Pappas, dikigoros,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Комисия на Европейските общности, за която се явява г-н D. Triantafyllou, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: френски.

Athens Resort Casino AE Symmetochon, установено в Marrousi (Гърция), за което се явява адв. N. Korogiannakis, dikigoros,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н D. Šváby, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis и г-н J. Malenovský (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 2 септември 2010 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си Athinaïki Techniki AE (наричано по-нататък „Athinaïki Techniki“ или „жалбоподателят“) иска отмяна на Определение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 29 юни 2009 г. по дело Athinaïki Techniki/Комисия (T-94/05, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което същият е постановил, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата за отмяна на Решение на Комисията от 2 юни 2004 г. за прекратяване на преписката по оплакването на жалбоподателя относно твърдяна държавна помощ, предоставена от Република Гърция на консорциума Nyatt Regensу в рамките на обществената поръчка „Казино „Mont Parnès“ тъй като жалбата е станала безпредметна (наричано по-нататък „обжалваният акт“).

Правна уредба

- 2 Както следва от съображение 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), той кодифицира и заздравява практиката по въпросите на разглеждането на държавните помощи, установена от Комисията на Европейските общности в съответствие с практиката на Съда.

3 Съгласно съображение 3 от Регламент № 659/1999:

„[...] един процедурен регламент относно прилагането на член [88] от Договора ще увеличи прозрачността и правната сигурност“.

4 Съгласно съображение 7 от Регламент № 659/1999:

„[...] периодът, в рамките на който Комисията трябва да приключи предварителната проверка по уведомлението за помощ, трябва да бъде фиксиран на два месеца от получаването на пълно уведомление или от получаването на надлежно аргументирано изявление от съответната държава членка, че тя счита уведомлението за пълно, тъй като не разполага с допълнителната информация, която Комисията изисква, или че тя вече е била предоставена; като има предвид, [...] по причини за правна сигурност тази проверка трябва да бъде приключена с решение“.

5 Съображение 11 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„[...] за да гарантира спазването на член [88] от Договора, и по-специално на задължението за уведомяване и на клаузата за отлагане, предвидени в член [88], параграф 3 от Договора, Комисията трябва да провери всички случаи на неправомерна помощ; [...] в интерес на прозрачността и правната сигурност процедурите, които трябва да се следват в тези случаи, трябва да бъдат приети; [...] когато дадена държава членка не е спазила задължението за уведомяване или клаузата за отлагане, Комисията не трябва да бъде обвързана със срокове“.

6 Член 4 от глава II от този регламент, озаглавена „Процедура относно помощ, за която е отправено уведомление“, гласи:

„1. Комисията разглежда уведомлението веднага след получаването му. Без да се засяга член 8, Комисията взема решение съгласно параграфи 2, 3 или 4.

2. Когато Комисията след предварително разглеждане установи, че мярката, за която е уведомена не представлява помощ, тя отбелязва тази констатация посредством решение.

3. Когато Комисията след предварително разглеждане констатира, че никакви съмнения не са се породили по отношение на съвместимостта с Общия пазар на мярката, за която е отправено уведомление, доколкото попада в рамките на приложното поле на член [87], параграф 1 от Договора, тя решава, че мярката е съвместима с Общия пазар (наричано по-долу [„решение да не се повдигат възражения“]). Решението уточнява кое изключение съгласно Договора е било приложено.

4. Когато Комисията след предварителното разглеждане констатира, че са се породили съмнения по отношение на съвместимостта с Общия пазар на мярката, за която е отправено уведомление, тя решава да започне производството по член [88], параграф 2 от Договора (наричано по-долу „решение за започване на официална процедура по разследване“).

[...]“.

7 Член 7 от Регламент № 659/1999 уточнява случаите, в които Комисията взема решение за закриване на официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО.

8 Глава III от този регламент регламентира процедурата по отношение на неправомерна помощ.

9 Съгласно член 10, параграф 1 от този регламент:

„Когато Комисията разполага с информация от какъвто и да е източник относно твърдения за неправомерна помощ, тя незабавно разглежда тази информация“.

10 Член 13, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4. В случаите на решения за започване на официална процедура по разследване производството се закрива посредством решение съгласно член 7. Ако дадена държава членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация“.

11 Член 20 от глава VI от Регламент № 659/1999, озаглавена „Заинтересовани страни“, гласи:

„1. Всяка заинтересована страна може да представи коментари съгласно член 6 след решение на Комисията да започне официална процедура по разследване. На всяка заинтересована страна, която е представила такива коментари, и на всеки получател на индивидуална помощ се изпраща копие от решението, взето от Комисията съгласно член 7.“

2. Всяка заинтересована страна може да информира Комисията за всяка помощ, за която се твърди, че е неправомерна, и за всяко твърдение за злоупотреба с помощ. Когато Комисията счете, че на базата на информацията, с която разполага, няма достатъчно основания случаят да бъде разгледан, тя информира заинтересованите страни за това. Когато Комисията вземе решение по даден случай, отнасящ се до съдържанието на предоставената информация, тя изпраща копие от това решение на заинтересованите страни.

3. По свое искане всяка заинтересована страна получава копие от всяко решение съгласно членове 4 и 7, член 10, параграф 3 и член 11⁴.

¹² Съгласно член 25 от Регламент № 659/1999:

„Адресат на решения, взети съгласно глави II, III, IV, V и VII е съответната държава членка. [...]“.

Обстоятелства в основата на спора

¹³ Предхождащите спора обстоятелства са изложени от Първоинстанционния съд в точки 4—6 от обжалваното определение, както следва:

„4 През октомври 2001 г. гръцките власти откриват процедура за възлагане на обществена поръчка, с цел да бъдат прехвърлени 49% от капитала на казино „Mont Parnès“. Конкурират се двама кандидати, а именно консорциумът Casino Attikis и Hyatt Consortium. След процедура, за която се твърди, че е опорочена, поръчката е възложена на Hyatt Consortium.“

- 5 Egnatia SA, което е член на консорциума Casino Attikis и чийто правопреемник след сливане е жалбоподателят — Athinaiki Techniki [...], подава оплакване до Комисията [...] относно държавна помощ, която била предоставена на Hyatt Consortium в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка. Подаването на оплакването е последвано от кореспонденция между Комисията и жалбоподателя, както и от искания на Комисията за допълнителни сведения.

- 6 На 2 декември 2004 г. Комисията изпраща на жалбоподателя писмо (наричано по-нататък „спорното писмо“), което има следното съдържание:

„Отговарям на въпроса, който зададохте по телефона, за да се уверите дали Комисията продължава разследването си по посочената преписка или преписката е била прекратена.

С писмо от 16 септември 2003 г. Комисията Ви уведоми, че въз основа на сведенията, с които разполага, няма достатъчно основания да продължава разследването по тази преписка (по силата на [член] 20 от [Регламент № 659/1999]).

Поради липса на допълнителни сведения, които да оправдават продължаването на разследването, Комисията прекрати административно преписката на 2 юни 2004 г.“

Първото производство пред Първоинстанционния съд

- 14 На 18 февруари 2005 г. Athinaïki Techniki подава жалба в секретариата на Първоинстанционния съд, с която иска отмяна на обжалвания акт, за който е узнало от спорното писмо.
- 15 С отделна молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 21 април 2005 г. въз основа на член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, Комисията прави възражение за недопустимост.
- 16 С Определение от 26 септември 2006 г. по дело Athinaïki Techniki/Комисия (Т-94/05) Първоинстанционният съд обявява жалбата за недопустима. По същество Първоинстанционният съд е приел, че с прекратяването на преписката по оплакването Комисията не е приела окончателно становище по квалификацията и съвместимостта с общия пазар на мярката, предмет на оплакването на жалбоподателя, така че спорното писмо не представлява решение, което може да бъде обжалвано въз основа на член 230 ЕО.
- 17 На 18 декември 2006 г. жалбоподателят подава жалба срещу това определение на основание член 56 от Статута на Съда.
- 18 Съдът се произнася по тази жалба с Решение от 17 юли 2008 г. по дело Athinaïki Techniki/Комисия (С-521/06 Р, Сборник, стр. I-5829).

Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия

- 19 С това решение Съдът отменя определението по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе, отхвърля възражението на Комисията за недопустимост и връща делото на Първоинстанционния съд, като не се произнася по съдебните разноски.
- 20 На първо място, Съдът уточнява естеството на актовете, приети в края на фазата на предварително разглеждане на държавните помощи.
- 21 В това отношение Съдът в самото начало напомня, че в рамките на производството за контрол върху държавните помощи следва да се разграничават, от една страна, фазата на предварителното разглеждане на помощите, чиято единствена цел е да позволи на Комисията да си създаде първоначално впечатление за частичната или пълна съвместимост на разглежданата помощ, и от друга страна, фазата на същинското разследване, чието предназначение е да позволи на тази институция да разполага с пълна информация за всички данни по случая, като втората фаза има задължителен характер, когато Комисията изпитва сериозни затруднения да прецени дали дадена помощ е съвместима с общия пазар (точки 33 и 34).
- 22 Съдът посочва, че само в рамките на тази последна фаза Договорът за ЕО предвижда задължение за Комисията да уведоми заинтересованите лица да представят своите становища, така че когато Комисията приеме в края на първата фаза решение, различно от това да започне официална процедура по разследване, тези заинтересовани лица имат право да оспорват това решение, за да постигнат спазването на посочените процесуални гаранции (точки 35 и 36).
- 23 Освен това Съдът посочва, че Регламент № 659/1999 предоставя на посочените заинтересовани лица правото да предизвикат започването на фазата на

предварителното разглеждане, като изпратят до Комисията сведения относно помощ, за която твърдят, че е неправомерна, и предвижда задължение за Комисията да разгледа незабавно евентуалното съществуване на помощта и нейната съвместимост с общия пазар. Заинтересованите лица, които не могат да се позовават на правото на защита по време на тази процедура, за сметка на това разполагат с правото да бъдат приобщени към нея в подходяща степен предвид обстоятелствата по случая, което означава, че когато в съответствие с член 20, параграф 2, второ изречение от Регламент № 659/1999 Комисията уведоми заинтересованите лица, че няма достатъчно основания случаят да бъде разгледан, тя е задължена също да им даде възможност да ѝ представят в разумен срок допълнителни коментари (точки 37—39).

24 Съдът продължава своите съображения в точки 40 и 41 от това съдебно решение така:

„40 След като тези коментари бъдат депозирани или след изтичане на разумния срок, член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 задължава Комисията да приключи фазата на предварителното разглеждане с приемането на решение съгласно член 4, параграф 2, 3 или 4 от този регламент, а именно решение, установяващо несъществуването на помощ, решение [да не се повдигат] възражения или решение за започване на официална процедура по разследване. Така на тази институция не е разрешено да запазва състояние на бездействие през фазата на предварителното разглеждане. Когато настъпи моментът, тя трябва или да открие следващата фаза на разследване, или да прекрати преписката, като вземе решение в този смисъл (вж. в рамките на процедурата в областта на конкуренцията Решение от 18 март 1997 г. по дело *Guérin automobiles/Комисия*, C-282/95 P, Recueil, стр. I-1503, точка 36). Съгласно член 20, параграф 2, трето изречение от Регламент № 659/1999, когато Комисията вземе такова решение след предоставяне на информация от заинтересована страна, тя ѝ изпраща копие от това решение.

41 В този контекст следва да се отбележи, че Комисията може да вземе едно от споменатите по-горе решения, предвидени в член 4 от Регламент № 659/1999, без при това да посочи, че това е решение въз основа на тази разпоредба“.

- 25 В това отношение Съдът напомня своята постоянна практика относно допустимостта на жалбите за отмяна, съгласно която за квалифицирането на обжалваните актове е уместно придържане към самата им същност, както и към намерението на техните автори. Съдът посочва, че обжалваеми актове по принцип представляват мерките, които определят окончателно становището на Комисията в края на дадена административна процедура и целят да произведат задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, независимо от формата на тези актове, спазването или не на формални изисквания като заглавието им, мотивирането им или посочването на разпоредбите, които съставляват тяхната правна основа (точки 42—44).
- 26 От това Съдът прави извод, че така е без значение, че обжалваният акт не е означен като „решение“ или че не се позовава на член 4, параграф 2, 3 или 4 от Регламент № 659/1999, или пък че не е бил съобщен от Комисията на съответната държава членка в нарушение на член 25 от този регламент.
- 27 По-нататък Съдът разглежда дали Първоинстанционният съд може основателно да направи извод, че решението за прекратяване на преписката не представлява акт, който може да бъде обжалван. В това отношение той приема в точки 52—62 от същото съдебно решение следното:

„52 От същността на [обжалвания] акт и от намерението на Комисията се установява, че по този начин същата е решила да сложи край на процедура[та по предварително] разглеждане, предизвикана от Athinaiki Techniki. С посочения акт Комисията установява, че започнатото разследване не е позволило да се направи извод, че съществува помощ по смисъла на член 87 ЕО, и имплицитно е отказала да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване (вж. в този смисъл Решение [от 2 април 1998 г.] по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, [C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719], точка 47)

- 53 Освен това от посочената в точка 36 от настоящото решение съдебна практика следва, че при такова положение лицата, които се ползват от предвидените в тази разпоредба процесуални гаранции, могат да осигурят тяхното спазване само ако имат възможността да оспорят това решение пред общностната юрисдикция в съответствие с член 230, четвърта алинея ЕО. Този принцип се прилага както в случай че решението е взето, тъй като Комисията приема помощта за съвместима с общия пазар, така и когато тя е на мнение, че самото съществуване на помощ трябва да се отхвърли.
- 54 [Обжалваният] акт не може да бъде определен като предварителен или подготвителен, тъй като в рамките на започнатата административна процедура той няма да бъде последван от никакъв друг акт, срещу който да може да бъде подадена жалба за отмяна (вж. в този смисъл по-специално Решение [от 16 юни 1994 г.] по дело SFEI и др./Комисия, [С-39/93 P, Recueil, стр. I-2681], точка 28).
- 55 Противно на приетото от Първоинстанционния съд, без значение в това отношение е, че заинтересованата страна все още има възможност да предостави на Комисията допълнителни сведения, които могат да я задължат да преразгледа становището си относно разглежданата държавна мярка.
- [...]
- 57 Ако заинтересована страна предостави допълнителна информация след прекратяването на преписката, Комисията може да се окаже длъжна да започне нова административна процедура според конкретния случай. Обратно, тази информация не влияе върху обстоятелството, че първата предварителна процедура по разглеждане вече е приключила.

58 [...] противно на приетото от Първоинстанционния съд в точка 29 от обжалваното определение, [...] Комисията е формирала окончателно становище по искането на [жалбоподателя], с което [той] цели установяване на нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО.

[...]

60 [...] [Обжалваният] акт трябва следователно да бъде квалифициран като решение по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 659/1999 във връзка с член 13, параграф 1 и член 20 параграф 2, трето изречение от този регламент.

61 Тъй като този акт е поперчил на [жалбоподателя] да представи становището си в рамките на официалната процедура по разследване, посочена в член 88, параграф 2 ЕО, той е произвел задължителни правни последици, от естество да засегнат интересите на това дружество.

62 При това положение [обжалваният] акт представлява акт, който може да бъде обжалван по смисъла на член 230 ЕО“.

28 Въз основа на тези съображения Съдът установява, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че жалбоподателят е подал жалба за отмяна срещу акт, който не произвежда правни последици и който следователно не може да бъде предмет на обжалване по силата на член 230 ЕО, и в резултат на това отменя Определение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе, и връща делото на Първоинстанционния съд за произнасяне по искането на Athinaiki Techniki за отмяна на решението на Комисията от 2 юни 2004 г., с което е прекратена преписката във връзка с оплакването му относно държавна помощ, която дружеството твърди, че е предоставена от Република Гърция на консорциума Hyatt Regency в рамките на обществена поръчка за прехвърляне на 49 % от капитала на казино „Mont Parnès“.

Второто производство пред Първоинстанционния съд

- 29 С писмо от 2 октомври 2008 г. Комисията посочва на Първоинстанционния съд, че на 26 септември 2008 г. е изпратила на жалбоподателя писмо, чийто текст е следният:

Позоваваме се на писмото от [2 декември 2004 г.], с което службите на ГД „Конкуренция“ Ви уведомяват, че въз основа на сведенията, с които разполагат, няма достатъчно основания да продължават разследването по посочената в предмета преписка и че поради липса на допълнителни сведения, които да оправдават продължаването на разследването, Комисията прекратява административно въпросната преписка.

С оглед на Решение [по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе], службите на ГД „Конкуренция“ Ви уведомяват за оттеглянето на това писмо и възобновяването на посочената преписка.

Ние обаче подновяваме нашето по-ранно искане и Ви приканваме отново [да] представите доказателства, които установяват предоставянето на неправомерна държавна помощ в рамките на продажбата на казино „Mont Parnès“.

- 30 Според Комисията писмото от 26 септември 2008 г. означава, че тъй като делото е загубило своя предмет, липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
- 31 В становището си от 26 ноември 2008 г., представено в отговор на искането на Комисията за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество, жалбоподателят се противопоставя на това искане.

- 32 В това отношение жалбоподателят изтъква четири правни основания, изведени съответно от обстоятелствата, че писмото от 26 септември 2008 г. не представлява акт, който води до правното заличаване на обжалвания акт, че обжалваният акт, който прекратява предварителното разглеждане, не може да бъде оттеглен, че писмото от 26 септември 2008 г. има за цел основно да се избегне съдебният контрол върху обжалвания акт и че посоченото писмо противоречи на силата на присъдено нещо, произтичаща от Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе.
- 33 В становището си 27 ноември 2008 г. Athens Resort Casino AE Symmetochon посочва, че подкрепя искането на Комисията за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество.

Обжалваното определение

- 34 Първоинстанционният съд приема, че няма основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата за отмяна на обжалвания акт поради следните мотиви, изложени в точки 31—37 от обжалваното определение:

„31 Следва да се приеме, че с писмото от 26 септември 2008 г. на Комисията се прави искане в хода на производството, което следва да се разгледа без устна фаза на производството съгласно член 114, параграф 3 от Процедурния правилник.

32 На първо място, следва да се посочи, че Съдът вече е постановил в своето Определение от 18 ноември 1992 г. по дело SFEI и др./Комисия (С-222/92, [...], точки 1 и 2), че в случай на жалба, отправена срещу решение за административно прекратяване на преписка по оплакване относно твърдяна държавна помощ, [възобновяването] на процедурата по предварително разглеждане представлява оттегляне на решението за прекратяване на преписката. По-нататък Съдът приема, че посочената жалба е станала безпредметна, и обявява, че липсва основание за постановяване на съдебно решение

по същество (Определение по дело SFEI и др./Комисия, посочено по-горе, точки 5 и 7; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 1 юли 2008 г. по дело Chronopost и La Poste /UFEX и др., С-341/06 Р и С-342/06 Р, [Сборник, стр. I-4777], точка 3 и Решение на Първоинстанционния съд от 7 юни 2006 г. по дело UFEX и др./Комисия, T-613/97, Recueil, стр. II-1531, точки 8 и 11).

- 33 На второ място, от точки 52, 54 и 58 от Решение [по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе], е видно, че констатацията на Съда, че обжалваният акт е формирал окончателно становището на Комисията относно спорната мярка, е необходима, за да може посоченият акт да бъде квалифициран като обжалваем. Все пак след [възобновяването] на процедурата по предварително разглеждане и приканването на жалбоподателя да представи документи, които подкрепят неговите твърдения за нарушения, вече не е налице акт, който формира окончателно становището на Комисията и който следователно може да бъде обжалван.
- 34 На трето място, следва да се посочи, че обжалваният акт е приет в края на процедура по предварително разглеждане и според Решение [по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе] трябва да се тълкува или като мълчаливото решение, с което се установява, че разглежданата мярка не е помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, или като мълчаливо решение [да не се повдигат] възражения. Следователно в случай на отмяна Комисията ще бъде длъжна да [възобнови] процедурата по предварително разглеждане и както Съдът уточнява в точка 40 от Решение [по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе], да приеме формално едно от посочените в член 4 от Регламент № 659/1999 решения или решение за прекратяване на преписката, което ще представлява нов обжалваем акт.
- 35 При тези обстоятелства следва да се приеме, че оттеглянето на обжалвания акт поражда последици, равностойни на тези на съдебно решение за отмяна на обжалвания акт, тъй като така [възобновената] процедура по предварително разглеждане ще бъде приключена с едно от формалните решения,

посочени в член 4 от Регламент № 659/1999 или с решение за прекратяване на преписката. Всъщност съдебно решение, с което се отменя обжалваният акт, не би довело до никаква допълнителна правна последица спрямо последиците на направеното оттегляне (Определение на Първоинстанционния съд от 6 декември 1999 г. по дело Elder/Комисия, T-178/99, Recueil, стр. II-3509, точка 20).

36 Следователно жалбоподателят не запазва никакъв интерес от отмяната на обжалвания акт (вж. в този смисъл Определение на Първоинстанционния съд от 28 май 1997 г. по дело Proderes/Комисия, T-145/95, Recueil, стр. II-823, точка 27 и Определение на Първоинстанционния съд по дело Elder/Комисия, посочено по-горе, точка 21).

37 Следователно трябва да се посочи, че настоящата жалба е загубила своя предмет и липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество“.

35 По-нататък Първоинстанционният съд е изложил мотивите, поради които счита, че доводите на жалбоподателя не поставят под въпрос неговия извод.

36 В това отношение, първо, що се отнася до довода на жалбоподателя, че спорното писмо споменава Комисията, докато писмото от 26 септември 2008 г. посочва службите на Комисията, Първоинстанционният съд отбелязва, че този довод не може да повлияе върху квалификацията на последното писмо.

37 Второ, що се отнася до довода, че Комисията не можела да не предприеме действия и че трябвало да започне официалната процедура по разследване, Първоинстанционният съд отбелязва, че жалбоподателят не посочва никаква правна норма, която задължава Комисията след оттеглянето на решението за прекратяване на преписката да започне процедура, различна от довелата до това решение.

- 38 Трето, що се отнася до твърденията на жалбоподателя, че от една страна, подходът на Комисията има за цел да се избегне съдебният контрол върху решението за прекратяване на преписката, и от друга страна, че поканата за представяне на сведения не е релевантна, Първоинстанционният съд приема, че от тях не е изведен никакъв правен довод.
- 39 Първоинстанционният съд допълва, че от представените от жалбоподателя документи в рамките на производството пред Първоинстанционния съд не е видно, че вече е обяснил в хода на административното производство защо критикуваните мерки отговарят на условията, които определят наличието на държавна помощ, поради което той не може надлежно да оспорва, че поканата на Комисията да представи допълнителни сведения представлява адекватен подход при обстоятелствата в настоящия случай.
- 40 Четвърто, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно силата на присъдено нещо, Първоинстанционният съд посочва, че с Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, Съдът е отменил Определение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, без посоченото съдебно решение да влияе върху действителността на решението за прекратяване на преписката.

Искания на страните

- 41 С жалбата си Athinaïki Techniki иска от Съда:

— да отмени обжалваното определение,

— да уважи исканията, направени в първоинстанционното производство, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

42 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата като явно неоснователна и

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

43 Athens Resort Casino AE Symmetochon иска от Съда:

— да отхвърли жалбата като явно неоснователна и

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

Доводи на страните

- 44 Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на жалбата си.
- 45 С първото си правно основание жалбоподателят счита, че Първоинстанционният съд е тълкувал неправилно съдебната практика относно условията за законосъобразност на оттеглянето на административен акт, съгласно която оттеглянето на административен акт е законосъобразно, при условие че оттегляният акт е незаконосъобразен и оттеглянето е извършено в разумен срок. От една страна обаче, решението за оттегляне било прието повече от четири години и половина след приемането на първоначалното решение, тоест извън разумния срок. От друга страна, мотивите на решението за оттегляне се позовавали не на незаконосъобразността на решението за прекратяване на преписката, а единствено на Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе. Тъй като обаче мотивирането на решението било правно основание, свързано с общественения ред, Първоинстанционният съд трябвало да вземе предвид липсата на тези мотиви служебно и да постанови незаконосъобразност на решението за оттегляне.
- 46 По-нататък, с второто си правно основание жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като не се произнесъл по въпроса за злоупотребата с власт. В това отношение той твърди, че оттеглянето на даден акт може да има за цел единствено да позволи на администрацията да гарантира спазването на принципа на законност. Мотивите на разглежданото оттегляне обаче се ограничавали само до позоваването на Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, което не се произнасяло по законосъобразността на обжалвания акт. Следователно Комисията възнамерявала да оттегли този акт не за да спази принципа на законност, а само за да избегне контрола на общностната юрисдикция.

- 47 В рамките на третото си правно основание жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че единствената последица от отмяна на решението за прекратяване на преписката е задължението за възобновяване на процедурата по предварително разглеждане. В случай обаче че съдът направо установял нарушение на член 87 ЕО, Комисията следвало да изведе последиците от наличието на държавна помощ, което съгласно член 88, параграф 2 ЕО означавало, че заинтересованата държава трябва да отмени или измени помощта в определения от Комисията срок.
- 48 С четвъртото си правно основание жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е зазел силата на присъдено нещо, произтичаща от Решение по дело *Athinaïki Techniki*/Комисия, посочено по-горе. Всъщност от точка 40 от това съдебно решение следвало, че Комисията не може да запазва състояние на бездействие в рамките на процедурата по разглеждане на държавните помощи. С оттеглянето на обжалвания акт обаче Комисията се върнала точно на етапа на положението преди приемането на това решение и Първоинстанционният съд, като не санкционирал такава оттегляне, допуснал грешка при прилагане на правото. Следователно вече не било възможно Комисията да поддържа състояние на несигурност. Напротив, тя била длъжна да вземе решение и евентуално да се подчини на решението на общностната юрисдикция.
- 49 В самото начало Комисията възразява, че всички твърдения за нарушения относно оттеглянето на обжалвания акт засягат не обжалваното определение, а единствено оттеглянето на този акт, който не е бил предмет на спора пред Първоинстанционния съд. Освен това частта от жалбата относно законосъобразността на решението за оттегляне на обжалвания акт имала характер на злоупотреба. Всъщност Комисията оттеглила обжалвания акт в полза на жалбоподателя и потенциално във вреда на неговия конкурент. Следователно жалбоподателят нямал никакъв интерес да повдига въпроса за срока относно оттегляне, за което се счита, че му оказва полза. Същото се отнасяло и до довода относно мотивирането на решението за оттегляне. Следователно тези доводи трябвало да бъдат отхвърлени като явно недопустими. Във всеки случай Комисията счита, че в писмото от 26 септември 2008 г. е ясно посочено, че тя извършва това оттегляне предвид Решение по дело *Athinaïki Techniki*/Комисия, посочено по-горе, което

било известно на жалбоподателя, тъй като самият той бил жалбоподател по делото, довело до постановяването на това съдебно решение.

- 50 По същество Комисията отговаря общо на правните основания, свързани със злоупотребата с власт, както и с последиците от Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, тъй като според нея тези правни основания се отнасят до идеята, че тя просто е искала да избегне съдебния контрол на обжалвания акт и се е върнала към състояние на бездействие. Тези твърдения обаче били погрешни, тъй като след като възобновяла фазата на предварително разглеждане, тя щяла да разгледа в този момент данните по преписката.
- 51 В допълнение жалбоподателят не установявал причините, поради които Комисията била длъжна да започне официална процедура по разследване. Освен това Първоинстанционният съд не можел да приеме решение *ultra petita*. Следователно след оттеглянето на обжалвания акт жалбата за отмяна станала безпредметна и всеки друг извод относно „*procedere*“ на Комисията не се обхващал от исканията в жалбата.
- 52 Athens Resort Casino AE Symmetochon твърди, че при липсата на специални норми общите принципи, които ръководят оттеглянето на административните актове, са принципите на законност и на защита на оправданите правни очаквания на субекта на административните действия. Доколкото от самото начало жалбоподателят оспорвал законосъобразността на обжалвания акт, той не можел да се позовава на този принцип на защита на оправданите правни очаквания. Освен това, що се отнася до мотивирането на акта, според практиката на Съда не било задължително мотивите да произтичат от самия акт, а те могли да бъдат изведени непряко от приложимите правила или от контекста на разглеждания акт.
- 53 Освен това Athens Resort Casino AE Symmetochon счита, от една страна, че Комисията не само не била избегнала съдебния контрол, а напротив — отишла „още по-далеч“ от Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено

по-горе, доколкото решила да започне отново разследването, приемайки по този начин да открие нови доказателства, които не са ѝ били известни. От друга страна, от това решение следвало единствено че Комисията няма право да бездейства и трябва в разумен срок от подаването на оплакването да приключи въпросната процедура, като приеме решение, и да не се връща към процедурата по предварително разглеждане, която в рамките на това дело вече не била разрешена.

Съображения на Съда

По допустимостта

54. Що се отнася до твърдяната недопустимост на твърденията за нарушения, които поставят под въпрос законосъобразността на оттеглянето на обжалвания акт, поради това че се отнасят до решението за оттегляне, следва да се посочи, че тези твърдения за нарушения са действително насочени срещу обжалваното определение, а не срещу решението за оттегляне. Всъщност в различните си правни основания жалбоподателят упреква по същество Първоинстанционния съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е взел предвид оттеглянето на обжалвания акт, макар това оттегляне да е било незаконосъобразно.
55. Що се отнася до довода, че същите тези твърдения за нарушения са недопустими, доколкото решението за оттегляне не е било предмет на спора пред Първоинстанционния съд, следва да се отбележи, че напротив, от обжалваното определение е видно, че тези твърдения за нарушения действително са посочени от жалбоподателя пред Първоинстанционния съд и че те влизат в рамките на този спор. Всъщност в обжалваното определение Първоинстанционният съд се е произнесъл по въпроса дали въз основа на писмото на Комисията от 26 септември 2008 г., с което тази институция съобщава по-специално за оттеглянето на обжалвания акт, жалбата срещу този акт е станала безпредметна. Освен това,

както е видно от точки 23—30 от посоченото определение, жалбоподателят е оспорил пред Първоинстанционния съд законосъобразността на съобщеното с писмото от 26 септември 2008 г. оттегляне.

- 56 Накрая, няма основание да се твърди, че жалбоподателят е нямал никакъв интерес да оспорва преценката на Първоинстанционния съд относно законосъобразността на оттеглянето на обжалвания акт, тъй като този интерес зависи непосредствено от отговора на въпроса дали жалбата срещу обжалвания акт е станала безпредметна или не, което представлява предметът на настоящия спор.
- 57 Следователно правните основания на жалбата са допустими в тяхната цялост.

По съществуващото на спора

- 58 Със своето първо, второ и четвърто правно основание жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата, тъй като решението на Комисията от 26 септември 2008 г. представлява акт за оттегляне на обжалвания акт, въпреки че това оттегляне е било незаконосъобразно.
- 59 На първо място, следва да се посочи, че като твърди в това отношение, че оттеглянето на обжалвания акт не е направено в разумен срок, жалбоподателят се основава на съдебна практика, която се отнася до оттеглянето с обратна сила на незаконосъобразен административен акт, пораждащ субективни права (вж. Решение от 9 март 1978 г. по дело *Herpels/Комисия*, 54/77, *Recueil*, стр. 585, точка 38, Решение от 3 март 1982 г. по дело *Alpha Steel/Комисия*, 14/81, *Recueil*, стр. 749, точка 10, Решение от 26 февруари 1987 г. по дело *Consorzio Cooperative*

d'Abruzzo/Комисия, 15/85, Recueil, стр. 1005, точка 12 и Решение от 17 април 1997 г. по дело de Compte/Парламент, С-90/95 P, Recueil, стр. I-1999, точка 35).

- 60 Безспорно е обаче, че обжалваният акт представлява по отношение на жалбоподателя не правопораждащ акт, а акт, който го уврежда. Следователно посочената в предходната точка съдебна практика не е релевантна в настоящия случай.
- 61 Така следва да се посочи, че в настоящия случай в писмото си от 26 септември 2008 г. Комисията е уведомила жалбоподателя, че с оглед на Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе, тя оттегля спорното писмо, възобновява процедурата по предварително разглеждане, подновява по-ранното си искане, с което приканва жалбоподателя да ѝ представи доказателства, които могат да установяват предоставянето на държавна помощ, и оттегля обжалвания акт.
- 62 В Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе, Съдът обаче напомня какви са задълженията на Комисията, когато заинтересовано лице предизвика по силата на член 10, параграф 1 и член 20, параграф 2, първо изречение от Регламент № 659/1999 започването на фазата на предварителното разглеждане, предвидена в член 88, параграф 3 ЕО.
- 63 Така Съдът е приел, че след като допълнителните коментари евентуално бъдат депозираны от заинтересованите лица или след изтичане на разумния срок, член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 задължава Комисията да приключи фазата на предварително разглеждане с приемането на решение съгласно член 4, параграф 2, 3 или 4 от този регламент, а именно решение, установяващо несъществуването на помощ, решение да не се повдигат възражения или решение за започване на официална процедура по разследване (вж. Решение по дело Athinaiki Techniki/Комисия, посочено по-горе, точка 40).

- 64 Следователно на Комисията не е разрешено да запазва състояние на бездействие през фазата на предварителното разглеждане. Когато настъпи моментът, Комисията трябва или да открие следващата фаза на разследване, или да прекрати преписката, като вземе решение в този смисъл, и когато вземе такова решение след предоставяне на информация от заинтересована страна, ѝ изпраща копие от това решение (вж. Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, точка 40).
- 65 В настоящия случай обаче Съдът е постановил, че с обжалвания акт Комисията е приела акт за административно прекратяване на преписката. С този акт посочената институция е решила да сложи край на процедурата по предварително разглеждане, предизвикана от жалбоподателя, установила е, че започнатото разследване не е позволило да се направи извод, че съществува помощ по смисъла на член 87 ЕО, и имплицитно е отказала да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване (вж. Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, точки 51 и 52).
- 66 Така Съдът е преценил, че Комисията е формирала окончателно становище по искането на жалбоподателя, с което той цели установяване на нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО. Освен това тъй като обжалваният акт е попречил на жалбоподателя да представи становището си в рамките на официалната процедура по разследване, посочена в член 88, параграф 2 ЕО, той е произвел задължителни правни последици, от естество да засегнат интересите му. Следователно според Съда обжалваният акт представлява акт, който може да бъде обжалван по смисъла на член 230 ЕО (вж. Решение по дело Athinaïki Techniki/Комисия, посочено по-горе, точки 58, 61 и 62).
- 67 Следователно жалбоподателят в качеството си на лице, което се ползва от предвидените в член 88, параграф 2 ЕО процесуални гаранции, има право да оспорва законосъобразността на обжалвания акт като лице, което е пряко и лично засегнато от разглеждания акт по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО (вж. в този смисъл Решение от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's

France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точки 41 и 48). По-точно той има право на контрол от страна на общностния съд върху направената от Комисията преценка, съгласно която с оглед на доказателствата, с които е разполагала към 2 юни 2004 г., тя е могла законно да прекрати преписката и мълчливо да посочи, че не следва да се започва официална процедура по разследване.

68 Ако Комисията имаше право да оттегли акт като обжалвания акт при условията на настоящия случай, тя би могла да запази състояние на бездействие през фазата на предварителното разглеждане в противоречие със задълженията ѝ по член 13, параграф 1 и член 20, параграф 2 от Регламент № 659/1999, и да се отклони от всякакъв съдебен контрол. Всъщност, както посочва генералният адвокат в точка 101 от заключението си, би било достатъчно тази институция да прекрати преписката по оплакването, подадено от заинтересована страна, и впоследствие, след подаването на жалба от тази страна, да оттегли решението за прекратяване на преписката, да възобнови фазата по предварително разглеждане и да повтори тези операции толкова пъти, колкото е необходимо, за да се отклони от всякакъв съдебен контрол върху действията си.

69 Впрочем допускането на такава възможност би било в противоречие с правната сигурност, която Регламент № 659/1999 именно цели да увеличи, както следва от съображения 3, 7 и 11 от него.

70 С оглед обаче на изискванията на добрата администрация и на правната сигурност, както и на принципа на ефективната съдебна защита, трябва да се приеме, че от една страна, Комисията може да оттегли решение за прекратяване на преписката по оплакване относно твърдяна неправомерна помощ само за да отстрани незаконосъобразност, засягаща посоченото решение, и от друга страна, тя не може след това оттегляне да започне отново процедурата на етап, предхождащ точния момент, в който е възникнала установената незаконосъобразност.

- 71 В настоящия случай не изглежда, че писмото от 26 септември 2008 г. има за цел да отстрани незаконосъобразност, засягаща обжалвания акт. Всъщност споменатото писмо не посочва естеството на незаконосъобразността, от която обжалваният акт е опорочен и която единствено може да обоснове оттеглянето му.
- 72 В това писмо Комисията само съобщава на жалбоподателя, че „[с] оглед на Решение [по дело Athinaíki Techniki/Комисия, посочено по-горе], службите на ГД “Конкуренция „Ви уведомяват за оттеглянето на това писмо и възобновяването на посочената преписка“. Безспорно е обаче, че в това решение Съдът не се произнесъл по законосъобразността на обжалвания акт, а единствено по квалификацията му като обжалваем акт, така че това обикновено препращане не може да обоснове решението за оттегляне на обжалвания акт.
- 73 Освен това, що се отнася до довода на Комисията, че оттеглянето на обжалвания акт се е наложило, тъй като той не е бил надлежно мотивиран, следва да се посочи, че такава незаконосъобразност би могло да бъде отстранена с приемането на ново решение за прекратяване на преписката и следователно във всеки случай не би обосновала възобновяването на фазата на предварително разглеждане.
- 74 В светлината на всички тези обстоятелства следва да се направи извод, че Първоинстанционният съд неправилно е приел, че Комисията е имала право да оттегли обжалвания акт при условията, посочени в писмото от 26 септември 2008 г.
- 75 Следователно първото, второто и четвъртото правно основание, които са изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на жалбата му и съгласно които той упреква Първоинстанционния съд, че е постановил, че обжалваният акт е оттеглен, след като това оттегляне е било незаконосъобразно, са основателни.

- 76 При тези обстоятелства не е необходимо да се разглежда третото правно основание, изтъкнато от жалбоподателя.
- 77 От изложеното по-горе следва, че жалбата трябва да се уважи, а обжалваното определение — да се отмени.

По връщането на делото на Общия съд

- 78 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 79 При обстоятелствата в настоящия случай Съдът счита, че не може да постанови решение по делото, тъй като жалбата на жалбоподателя срещу обжалвания акт не е била разгледана по същество от Първоинстанционния съд [понастоящем „Общия съд“].
- 80 Ето защо делото трябва да се върне за разглеждане от Общия съд, за да се произнесе по исканията на жалбоподателя за отмяна на обжалвания акт.

По съдебните разноси

- ⁸¹ Тъй като делото е върнато на Общия съд за ново разглеждане, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноси, свързани с настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Отменя Определение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 29 юни 2009 г. по дело Athinaïki Techniki/Комисия (T-94/05).**
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) Съдът не се произнася по съдебните разноси.**

Подписи